Foarte bine lustruit

Foarte bine lustruit

La cunoscutul cabinet londonez de figurine de ceară al doamnei Tussaud, pe treptele de la intrare se putea vedea un poliţist englez stând în picioare. Unii chiar au vrut să discute cu el şi să îl întrebe pe unde pot să meargă mai departe. Abia atunci au observat că el este tăcut din ceară. Atât de natural, atât de uimitor de natural părea, de parcă ar fi fost într-adevăr un poliţist englez. Era doar o asemănare exterioară.

M-am dus prin toate camerele acestei expoziţii ciudate. Pretutindeni acelaşi tablou: personalităţi renumite de toate nuanţele, regi şi conducători de oşti, politicieni, oameni de artă şi de ştiinţă! Neverosimilă această asemănare! De asemenea, incredibil de tăcuţi deveneau mulţi vizitatori îndată ce intrau în această expoziţie. Ţi-ar fi venit sa crezi că unii se vor amuza. Dar nu! Majoritatea deveneau foarte tăcuţi. Rămâneau muţi. Aceste figurine aveau un efect apăsător, paralizant chiar. Ele erau fără viaţa. Numai măsurile exterioare corespundeau.

Cât de mulţi oameni ai zilelor noastre se ostenesc pentru a avea o măsură exterioara, o haină creştină, o formă creştină pe dinafară! Este de speriat câtă aparenţă ne înconjoară astăzi! Johannes Busch a spus odată: „Cine nu este roşu, este roşiatic, iar cine nu este creştin, este creştinesc." Câtă dreptate a avut cu aceasta! Tocmai aceasta este problema în bisericile noastre, este problema poporului nostru, chiar şi a întregii noastre ţări aşa-zisă creştină. La noi există un creştinism fără Hristos. Aici este religie, dar lipseşte viaţa. Există forme religioase, dar nu este putere. Sunt mulţi oameni creştini cu pregătire, însă aşa de puţini care mărturisesc cu curaj. Există aşa de multe concepţii spongioase, însă aşa de puţini bărbaţi care să stea pe terenul stâncos al propăvăduirii biblice. Da, aceasta este situaţia reală, ceea ce produce confuzie în zilele noastre, căci însuşi răul se învăluie în fasoane creştineşti. Cât de bine se potrivesc cuvintele Scripturii pentru timpul nostru: „Să ştii că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroşi, trufaşi, hulitori, neascultători de părinţi, nemulţumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecaţi, clevetitori, neînfrânaţi, neîmblânziţi, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfaţi: iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o forma de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceştia" (2 Timotei 3.1-5).

De aceea ţine minte că numai acela este creştin care a primit de la Hristos o viaţă nouă. Şi tu trebuie să-L recunoşti pe Isus ca Domn al vieţii tale şi să-L urmezi. Numele de creştin, asemănarea şi forma nu au nici o valoare.

Este precum automobilul care este lustruit la perfecţie. Motorul este nou, ca scos din cutie. Cauciucurile, frânele sunt în perfectă regulă. Chiar şi cheia este în contact, dar îi lipseşte benzina în rezervor, îi lipseşte carburantul. Cu acest automobil poţi să cobori dealul, dar va veni în mod sigur momentul când nu mai poţi face nimic cu el şi vei trăi o surpriză neplăcută. O, cât sunt de mulţi aceia vorbind în pilda aceasta care nu au carburant! Ei călătoresc comod pe drumul larg care duce la pierzare. Direcţia însă este falsă. Toţi vor ajunge la o ţintă pe care n-au aşteptat-o.

Cine poate număra oştirea creştinilor cu certificat tip botez care gândesc că pot prezenta Dumnezeului sfânt un astfel de document creştinesc? Şi cine poate numara mulţimea creştinilor de ocazie? La botez, la căsătorie, atunci da, le poţi vedea maşinile parcate în faţa bisericii. De asemenea, forţaţi de împrejurări. îi poţi vedea şi la capela de la cimitir. Cu câtă aparenţă creştină se înconjoară lumea! Calea largă care duce la pierzare veşnică are în realitate un trotuar lat cu faţada creştină. Are un nume, îşi păstrează simbolul, dar lipseşte viaţa. Despre un astfel de creştin, Biblia spune: “îţi merge numele ca trăieşti, dar eşti mort" (Apocalipsa 3.1) şi „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea”." (2 Timotei 3.5).

Cercetează-te dacă ai viaţa din Dumnezeu sau numai o formă de evlavie, o formă moartă!

Gândeşte-te că şi peştii morţi înoată cu torentul. De ceea ce ai tu nevoie este viaţa din Dumnezeu.